

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Curtea Constituțională a Republicii Moldova în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by the Constitutional Court of the Republic of Moldova for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Cour Constitutionnelle de la République de Moldova à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Ramazan Demir v. Turcia - [68550/17](#)

Hotărârea din 9.02.2021 [Secția a II-a]

Articolul 10

Articolul 10-1

Dreptul de a primi informații

Limitări nejustificate în privința posibilității deținutului de a accesa site-urile care publică informații juridice, din motive de securitate: *încălcare*.

În fapt – Reclamantul, un avocat aflat în detenție, acuzat de apartenență la o organizație teroristă și de diseminarea propagandei în favoarea unei organizații teroriste, i-a solicitat administrației penitenciarului permisiunea de a accesa site-urile de internet ale Curții, Curții Constituționale și Monitorului Oficial, în vederea pregătirii propriei apărări și monitorizării cazurilor clienților săi. Cererea i-a fost respinsă de autorități.

În drept – Articolul 10

De vreme ce accesul deținuților la anumite site-uri de internet în scopul formării și reabilitării era prevăzut în legislația turcă, restricția privind accesul reclamantului la site-urile de internet ale Curții, Curții Constituționale și Monitorului Oficial, care conțineau doar informații juridice care puteau fi utilizate pentru formarea și reabilitarea reclamantului în contextul profesiei și al intereselor sale, echivala cu o ingerință în dreptul său de a primi informații. Această ingerință era prevăzută de lege și urmarea scopurile legitime ale prevenirii dezordinilor și a comiterii de infracțiuni.

Prin limitarea accesului reclamantului la site-urile de internet în discuție, hotărârile tribunalelor naționale s-au bazat mai ales pe dispozițiile legislației turcești. Totuși, tribunalele naționale nu au oferit suficiente explicații cu privire la motivul pentru care accesul reclamantului la aceste site-uri de internet nu putea fi considerat ca având legătură cu formarea și cu reabilitarea acestuia, chiar dacă accesul deținuților la internet era autorizat conform legislației naționale, nici dacă și de ce reclamantul trebuia considerat un deținut care prezintă un anumit pericol sau care face parte dintr-o organizație ilegală, cazuri în care accesul la internet putea fi restricționat în baza aceluiași dispoziții.

Nu s-a oferit nicio explicație privind caracterul necesar al măsurii contestate în lumina scopurilor legitime de menținere a ordinii și a securității în închisoare și de prevenire a comiterii de infracțiuni. În orice eventualitate, reglementările necesare privind utilizarea internetului de către deținuți sub supravegherea autorităților penitenciare au fost adoptate în legătură cu programele de formare și de reabilitare. Deși considerentele de securitate invocate de autoritățile naționale puteau fi considerate pertinente, tribunalele naționale nu au efectuat nicio analiză detaliată a riscurilor de securitate care ar fi rezultat din accesul reclamantului la cele trei site-uri de internet, mai ales că site-urile în discuție aparțineau entităților de stat și unei organizații internaționale, iar reclamantul ar fi avut acces la acestea numai sub supravegherea autorităților și în condițiile stabilite de ele.

Mai mult, motivele prezentate de autoritățile naționale pentru a justifica măsura contestată nu au fost nici relevante, nici suficiente, iar măsura aplicată nu a fost necesară într-o societate democratică.

Concluzie: încălcare (unanimitate).

Articolul 41: 1,500 EUR în privința prejudiciului moral.

(Vezi și *Kalda v. Estonia*, [17429/10](#), 19 ianuarie 2016, [Rezumat](#)).